Woensdag, 20 Mei 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3604

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Himmler hoofd van de politie in Nederland.

Nederland „Niedermark" van Duitsland?

Britse Lagerhuis wil offensief in het Westen tegen Duitsland.

Duitse tegenaanvallen aan het Charkov-front.

EEN AANLEIDING TOT DE OORLOG.

Tosjio Sjiratori, de vroegere Japanse Ambassadeur in Rome, zeide bij een vraaggesprek, dat, indien Rusland voorraden en wapenen aan China verstrekke, dit een aanleiding tot oorlog zal zijn (Rôme, (AP) 19.5).

15 BELGEN GEËXECUTEERD.

Het Belgische nieuwsagentschap deelde mede, dat nog 15 Belgen door de Duitsers werden geëxecuteerd. 5 werden doodgeschoten als repressaille voor pogingen tot aanslag op het Hoofdkwartier van de Luftwaffe te Brussel. De beweerde overtredingen van de anderen zijn in Londen onbekend (Londen, (AP) 19.5).

NIEUWE RUSSISCHE AMBASADEUR IN JAPAN.

Y. A. Malik werd benoemd tot Russisch Ambassadeur in Japan. Hij volgt Constantin Smetanin op, die 3 maanden geleden naar Moskou terugkeerde. Toen Smetanin Tokio verliet, werd zijn bezoek aan Moskou beschreven als een quaestie van routine en werd gezegd, dat hij naar zijn post zou terugkeren. In plaats daarvan zeide de bekendmaking, dat hij een andere benoeming heeft gekregen (Moskou, (AP) 19.5).

DE OORLOGSBEBATTEN.

Majoor Clement Attlee, de Secretaris voor de Dominions, deelde bij de oorlogsdebatten aan het Lagerhuis mede, dat de mogelijkheid voor het openen van een Westelijk front tegen Duitsland „in onze gedachte is" Hieraan voegde hij echter toe: „Elke zet op het bord wordt bedongen door de transportproblemen."

Arthur Greenwood, vroeger Minister zonder portefeuille, had gezegd, dat „Wat het volk wil weten is of de Regering vastbesloten is een grote aanval op den vijand te doen in het Westen." Hij zeide, dat het volk erop aandringt „om aan de Sovjet-Unie een steeds toenemende en machtige hulp te verlenen" en ook „om het initiatief tegen Hitler te nemen op de gebieden, die door zijn pantser-divisies onder de voet zijn gelopen."

Attlee antwoordde: „Gij kunt er zeker van zijn, dat de mogelijkheid door het Duitse Hoofdcommando wordt ingezien. De quaestie van vervoer over zee is een voortdurende zorg Het is niet nodig erop te wijzen, dat dit een tere plek is. Met de beste wil van de wereld kunnen wij niet altijd de strijdkrachten krijgen, die wij wensen in te stellen op de tijd dat wij dit verlangen."

Attlee gaf te kennen, dat dit vooral waar is in de Stille en Indische Oceanen, doch herinnerde het Huis eraan, dat Ceylon is versterkt en verklaarde: „Wij doen wat wij kunnen om onze strijdkrachten in Brits Indië te versterken."

De suggestie, dat een ronde tafel conferentie op IJsland zou worden gehouden door Roosevelt, Churchill en Stalin werd gedaan door het Arbeidslid John Martin, die zeide, dat iets moest worden gedaan om een nauwere eenheid met Rusland te verkrijgen. (Londen, (AP) 19.5).

Drew Middleton seint uit Londen:

De Secretaris voor de Dominions Clement Attlee beloofde aan het zeer nieuwsgierige Lagerhuis, dat een Geallieerde offensieve actie zal worden genomen tegen Duitsland „binnen afzienbare tijd," doch opstandige leden noemden dit kwaad „schooljongens pogingen" en eisten, dat Churchill zal verschijnen om het hoofd te bieden aan de critiek over de oorlogspolitiek.

Churchills eigen Conservatieve Partij deed aan de aanval mee. Het oorlogsdebat, dat bedaard begon en eindigde met een golf van aanvallen op de slappe oorlogvoering, kwam net toen het van overwinning onthouden Groot Britannië aangemoedigd werd door de aankomst in Ulster van tienduizenden nieuwe Noordamerikaanse soldaten met alle oorlogswapenen. Een betrouwbare militaire waarnemer zeide, dat de Geallieerden thans het evenwicht in militaire macht in West Europa hebben, doch het energieke debat in het Lagerhuis bracht slechts enkele aanwijzingen hoe en wanneer deze zal worden gebruikt.

Attlee, die namens de Regering sprak, weigerde te zeggen wanneer een Westelijk front zou kunnen worden geopend, doch verklaarde: „Gij kunt er zeker van zijn, dat de mogelijkheid onze aandacht heeft en dat zij door het Duitse Hoofdcommando wordt ingezien. Elke maand neemt onze kracht toe. Binnen afzienbare tijd zullen wij veranderen van het defensief, dat wij nog moeten houden in vele gebieden, tot het offensief."

Arthur Greenwood, de vroegere Minister zonder portefeuille in het cabinet van Churchill, zeide: „Wat het volk wil weten is of de Regering vastbesloten is een grote aanval op den vijand te doen in het Westen." Hij waarschuwde, dat noch het volk, noch het Parlement tevreden zou zijn, indien de Regering zou aarzelen, nu men weet, dat de „nodige macht" door het openen van zulk een front bestaat.

John McGovern, een onafhankelijk Arbeidslid, beschuldigde Attlee ervan te zijn „als de andere Ministers"; bang „om de gedachte van het initiatief tot uitdrukking te brengen". Hij verklaarde, dat „er een verlamming is in de Regering" door het overwicht van Churchill.

Clement Davies, een Liberaal van de Oppositie, zeide, dat Churchill „in plaats van de beste mannen uit te kiezen, die hij kon vinden, slechts de afgevaardigden van elke zijde van het Huis gekozen heeft."

Zelfs Oliver Stanley, Conservatief en vroeger Secretaris van Oorlog, deed mee aan het geroep tegen de oorlogspolitiek van Churchill en steunde de eis van Sir Edward Grigg voor een Gecombineerde Generale Staf of tenminste een Hoofd, „vrije van de overweldigende departementale werkzaamheden" (Londen, (AP) 19.5).

NIEUWE GISTING IN ITALIË.

Thomas Hawkins seint uit Bern:

Een hernieuwde uitbarsting in de Italiaanse Pers en beroering voor het verkrijgen van Franse gebieden als beloning voor Italië's deelneming in de oorlog hebben Duitsland gesteld voor een ernstig probleem op het ogenblik, dat het poogt de Franse militaire samenwerking te verkrijgen en alles inspant voor de strijd aan het Oostelijk front, „Nice, Savoye, Corsica, Tunis!" was de roep van de fascisten voor de oorlog, doch geen van deze eisen is nog erkend. De huidige aandrang in de Italiaanse pers, dat tenminste sommige van deze gebieden thans worden overgedragen is het sterkste sedert de wapenstilstand met Frankrijk, die in 1940 getekend werd.

Tegelijkertijd dragen bij in Duitslands problemen gelijksoortige twisten om gebieden tussen Roemenië en Hongarije en tussen Spanje en Frankrijk. Buitenlandse waarnemers geloven, dat protesten reeds door Italië zijn gedaan en het beslissend ogenblik binnen twee weken moet komen.

Spanje treedt kalmer op door zijn Ambassadeur José Felix Lequerica en men gelooft, dat hij met Laval de quaestie van Marokko besproken heeft.

Naar vermeld wordt zou Franco de aandacht hebben geschonken aan de amputatie van een deel van Spaans Marokko in 1906 en de mogelijkheden voor het herstel daarvan overwegen. De Spaanse emigratie naar Oran in Frans Marokko nam scherp toe en de georganiseerde rassengroepen aldaar beroeren zich ten zeerste.

Roemenië onderhoudt een gestadige propaganda door de pers, radio en redevoeringen om Transylvanië van Hongarije terug te krijgen. Italië's positie is, dat het weinig geluk had in Afrika en nog ernstig strijdt tegen de guerilla-opstandelingen in Joegoslavië. Indien het Italiaanse volk voort wil vechten moet het een zichtbaar teken van winsten hebben.

De Italiaanse en Spaanse eisen brengen Laval in een moeilijk parket. Het afstaan van gebieden zou een grote opwinding veroorzaken onder het Franse volk, juist nu hij poogt de winsten te tonen, die hij behaalt door zijn samenwerking met Duitsland.

De Italianen beschuldigen hem ervan te dralen, terwijl de Duitsers zeggen, dat hij nog moet worden beoordeeld overeenkomstig zijn verrichtingen. Het belangrijke effect van deze gistingen is de neiging om nieuwe coalities te vormen onder de brede opzet van de as.

Roemenië zwenkt naar Bulgarije in de campagne om de betrekkingen met dat land te verbeteren en leunt op Duitsland voor steun tegen Hongarije. Hongarije ziet naar Italië. Admiraal Von Horthy, de Hongaarse regent, sprak er de vorige week van, dat de Italianen, „die in de vorige oorlog onze vijanden waren", thans „onze beste vrienden zijn". Deze kibbelingen hebben invloed op Hitlers oorlogspogingen. Roemenië Hongarije en Italië hebben hun volledige troepenaandelen niet gezonden naar het Oostelijk front (Bern, (AP) 19.5).

Het nieuws van vandaag.

Himmler blijft. En hij wordt Hoofd van de Politie. De Baas van de Gestapo zelf Hoofd van de Politie in Nederland. Er moet hier toch wel iets achter zitten. Bovendien schijnt er in Nederland meer aan het handje te zijn. Nadat Anton Mussert trots verklaard heeft, dat Hitler hem „vertrouwt", komen er thans berichten binnen, dat Mussert een eigen Bestuurtje gaat maken in Nederland, dat nu bij Duitsland zou worden ingelijfd als „Niedermark". Dit is wel de grootste belediging die de nazies ons konden aandoen. Wij mogen echter wel vertrouwen, dat dit niet straffeloos zal geschieden, ongeacht welken Himmler of Heydrich zij ook zenden (blz 2).

In Londen dringen de Parlementsleden weer aan op een offensief in het Westen tegen Duitsland. Zelfs leden van Churchills Conservatieve Partij deelden in de critiek tegen zijn oorlogspolitiek. Attlee, die het Bestuur vertegenwoordigde, poogde er maar omheen te praten. „Een dergelijke actie wordt overwogen en kan binnen afzienbare tijd worden tegemoet gezien", zeide hij. Dit noemden de Leden echter schooljongenspraat en zij willen dat Churchill zelf voor het Lagerhuis verschijne (blz. 1).

Aan de agitatie van het Britse volk kwam nog bijdragen de aankomst van „tienduizenden" manschappen nieuwe Amerikaanse troepen in Noord Ierland. President Roosevelt liet op zijn persconferentie doorschemeren, dat er meer zullen volgen (blz. 3).

De Noordamerikaanse President heeft ook de Congres-Medaille van Eer uitgereikt aan Brigadier-Generaal James Harold Doolittle, die de luchtaanval van kort geleden op Japan heeft geleid. „Time" schreef over hem in de editie van 4 Mei, waarin ook een foto van hem verschijnt met het onderschrift: „Not air-minded; an air mind".

Doolittle is een bekende kunstvlieger en heeft diverse snelheidsrecords op zijn naam staan. Een tijdje werkte hij voor de Shell, maar hij heeft nu zijn oude hobbie weer opgevat (blz. 3).

Bij Charkov duurt de strijd onverminderd voort. Grote tankgevechten hebben plaats, terwijl de Duitsers krachtige tegenaanvallen doen in de richting van Barvenkova en Izyum (blz. 3). De nazies beweren, dat de strijd bij Kertsj is geëindigd, doch Moskou praat nog van koppige gevechten en verwacht nog grote slagen (blz. 3).

Zijne Excellentie Dr. PIET A. KASTEEL 50e Nederlandse Gouverneur van Curaçao.

De G.P.D. meldt:

Bij Koninklijk Besluit van 19 Mei 1942 is Gielliam Joannes Josephus Wouters op zijn verzoek met ingang van 15 Juli 1942 ontheven van het gouverneurschap van Curaçao met dankbetuiging voor de vele en belangrijke diensten, door hem aan dit Gebiedsdeel en aan het Rijk bewezen in deze functie. Dr. Piet. A. Kasteel is met ingang van dezelfde datum benoemd tot Gouverneur van Curaçao.

* * *

Het bericht van „Dagblad Amigoe di Curaçao van 18 Mei jl. betreffende een opvolger van den op 15 Juli aanstaande aftredenden Gouverneur Gielliam J. J. Wouters, is hedenmorgen officieel bevestigd.

De 50e Gouverneur zal thans een bestuursperiode over ons gebiedsdeel aanvangen. Naar vernomen werd, zal Gouverneur Wouters op 13 Juli a.s. vertrekken en zal Gouverneur Kasteel reeds twee dagen na het vertrek van Gouverneur Wouters alhier arriveren, dus op 15 Juli aanstaande.

Gouverneur Kasteel is de 50ste bewindsman, die sedert de komst van de Nederlanders alhier op 29 Juli 1634 de schepter heeft gezwaaid.

Zoals men weet was Johannes van Walbeeck de eerste Gouverneur. Met Van Walbeeck hebben hier 49 Nederlandse gouverneurs geregeerd. Gouverneur Kasteel is dus de 50e.

Het eerste tijdperk van de Nederlandse Gouverneurs loopt van 1634 tot aan 1800, toen Curaçao op 13 September door de Engelsen bezet werd.

Gedurende dit eerste tijdvak hebben 26 Nederlandse gouverneurs geregeerd. Het verkeer was slecht. Is nu reeds bekend, dat Gouverneur Kasteel twee dagen na Gouverneur Wouters' vertrek zal aankomen, vroeger wist men dit niet vooruit en was het vaak een verrassing, wanneer de zeilboot met den nieuwen landvoogd in het zicht kwam.

De Gouverneurs „ad interim" bestuurden het gewest vaak langer dan een jaar. Soms kwam een benoemd gouverneur in het geheel niet over, omdat de zeilboot verging, zoals in 1700, toen Gouverneur Dr. Coenraad Burg schipbreuk leed.

Gedurende het eerste Engelse tussenbestuur van 1800 tot 1803 hebben drie Engelse Gouverneurs hier het bewind gevoerd. Zoals men weet, is toen het gewest van 1803 tot 1807 weer in onze handen geweest. In deze jaren hebben eerst Cornelis Berch en Abraham de Veer hier als commissaris de leiding gehad; hierna was Dr. Pierre Jean Changuion Gouverneur van Curaçao.

Het tweede Engelse tussenbestuur duurde van 1 Januari 1807 tot 4 Maart 1814. Albert Kikkert was vervolgens de eerste gouverneur (feitelijk toen Gouverneur-Generaal) van de periode, welke thans wordt voortgezet door den regerenden Gouverneur, de 22e van dit tijdvak.

In 1890 werd voor het eerst een katholiek tot Gouverneur benoemd: Dr. Charles Augustinus Henri Barge. Jonkheer Jan Olphert de Jong van Beek en Donk, die na een korte waarneming door Dr. Theodorus I. A. Nuyens, aan het bewind kwam in 1901, was niet-katholiek. Na Van Beek en Donk werd Dr. Theodorus Izaak Andreas Nuyens zelf tot opvolger benoemd. Nuyens was rooms-katholiek. Sedertdien is het niet meer voorgekomen, dat een niet-katholiek alhier regeerde, omdat het hier een gebiedsdeel betrof, dat voor 90% katholiek was. Er ontstond een onbeschreven „gentlemen's agreement" waarover indertijd in de Kamer gesproken werd, dat Oost Indië een liberaal als Landvoogd zou krijgen. Suriname een Protestant en Curaçao een Katholiek.

(Zie verder blz. 3, kolom 4.)

Vertreding der Vrijheid

door

Dr. PIET A. KASTEEL.

Kort geleden hield de thans tot Gouverneur benoemde Dr. Piet A. Kasteel voor Radio Oranje de volgende rede:

Minister Kerstens heeft dezer dagen een beeld gegeven van de economische roofbouw, die de vijand in Nederland pleegt en van zijn doelbewust pogen, de mankracht weg te rukken uit ons volk. Gij weet bij ervaring, dat wat de minister zei, de waarheid is; alle praatjes van den vijand, die wit zwart, en zwart wit zou willen maken, veranderen daaraan niets.

Wel is erg, dat naast deze stoffelijke beroving ook getracht wordt ons volk geestelijk te verminken en zijn cultuur te vernietigen.

Dat de vijand dit op alle terrein doet, erkent hij zelf. Dat hij daarmee het Volkenrecht schendt, weet hij ook. Hij zou geen mof zijn, als hij niet probeerde, ook daarvoor argumenten uit het recht zelf aan te voeren. Hij weet, dat het Landoorlogreglement den bezetter verbiedt, zonder redenen van dringende oorlogsnoodzaak in de inwendige aangelegenheden van een bezet land in te grijpen. De bezetter oefent immers wel feitelijke macht uit, maar hij bezit geen souverein gezag. Hij mag zonder dringende redenen geen wetten wijzigen en het staat hem niet vrij, de rechten van personen of verenigingen aan te tasten. De vijand weet dat. Maar hij heeft ook daarop iets gevonden: het Landoorlogreglement zelf is naar zijn mening van onwaarde geworden. Het karakter van de oorlog is gewijzigd en daarmee is practisch het reglement vervallen, zo vernemen wij. Dat maken de heren zelf uit, eenzijdig en op eigen gezag. Is dan het Reglement misschien ook vervallen voor hen, die bezet zijn? Of is het zo, dat de bezetter zijn rechteloosheid aanziet als recht? Wij beleven nu al, dat de heer Voorhoeve, die van het Darbisme in de N.S.B. verzeild is geraakt, wild wordt over het feit, dat in Nederland kruisjes op de jas worden gedragen. Daar kan de heer Voorhoeve niet tegen en hij zegt, dat er een eind aan moet komen, „want anders zullen wij er zelf een eind aan maken." „Wij" zijn de uitverkorenen der Mussert-secte, wier opperprofeet de heer Hitler is. Maar, waar die „wij" het recht vandaan halen, de overweldigende meerderheid van ons volk te tyranniseren, vertelt de heer Voorhoeve niet. Hij staat en valt met Duitsland. Maar dat is geen rechtsgrond.

Een andere snaak is zekere heer Staargaard, die tot Commissaris der provincie Groningen werd gebombardeerd. Deze man zei letterlijk, dat het hem wel vreemd aandeed te moeten constateren, dat niet een groter aantal Groningers voor de nieuwe orde begrip toonde. Men zou zo zeggen: dat staat den mensen zeker wel vrij. En als zij de nieuwe orde wanorde vinden, behoeven zij daarvoor toch geen begrip te tonen. Maar deze provinciebestuurder kondigt aan, dat hij tegen zulke lieden de handschoen zal oprapen en niets onbeproefd zal laten om daaraan een eind te maken. Waar de man het recht vandaan haalt, zegt hij er alweer niet bij. Recht tot tyranniseren, schijnt dezen lieden aangeboren. Zij zijn klaarblijkelijk volkomen aan den heer Hitler verkocht. Op 8 Maart konden de lezers van de N.R.C. nog wel in het hoofdartikel met instemming der redactie deze woorden uit „Storm" aangehaald vinden. „Wij volgen blindelings den Führer. Wij weten ook niet, waarheen hij ons leidt, maar wij geloven in hem en hijzelf is ons zekerheid genoeg. Wij hebben hem eenmaal ons hoogste goed van ons volk vertrouwd en daarmede is de kous voor ons af."

Dat wil zeggen, de kous is daarmede af voor het groepje landverraders. Maar er zijn nog andere Nederlanders. Die hebben den heer Hitler niets toevertrouwd en die wensen maar één ding: zo spoedig mogelijk weer baas te zijn in het eigen Nederlandse huis, waar de Duitsers onrechtmatig zijn binnengedrongen en waar zij als geestelijke wilden huis houden, een minderheid bezigen om de meerderheid te tyranniseren en aan die meerderheid elk recht op verweer ontnemen. Natuurlijk verdedigen de landverraders dat ook.

Landverrader Blokzijl heeft op 2 April geprobeerd, den luisteraars aan het verstand te brengen, waarom hij en zijn bondgenoten alleen het recht tot spreken hebben in Nederland.

Dat komt door de bezettingsautoriteiten, zegt Max. „Die voeren nu eenmaal een harde oorlog om de overwinning van haar idealen. Daarna komt er een hele tijd en dan komen de belangen der andere volken, welker gebied bezet is.

Zeker, dat de Duitsers alleen aan eigen belang denken, wisten wij. En dat zij geen aanvallen op zichzelf willen, begrijpen wij. Maar dat verklaart niet, waarom de NSB alleen spreken en schrijven mag. De verklaring daarvan is, dat de Mussertbende een Duits werktuig is. Maar dat zegt Max niet. Hij zegt, dat de inheemsen ook niet vrij aan het critiseren konden slaan in Oost-Indië. Wil hij misschien loochenen, dat er een inheemse beweging was met eigen Volksraadsleden, eigen organen, eigen pers? Wil hij ontkennen, dat de Gouverneur-Generaal zelfs voor de uitoefening van exorhibante rechten gebonden was aan voorschriften en altijd boven zich had de contrôle van het parlement aan welk de Minister van Koloniën verantwoordelijk was?

En de nazie-partij in Nederland?

Landverrader Blokzijl stelt het voor, alsof zij in Nederland niet vrij was. Iedereen weet nu, dat zij te vrij was. Wij zijn zo dwaas geweest, landverraders als Mussert, Rost, Van Genechten rustig hun gang te laten gaan; hun schendpers verscheen practisch ongehinderd; hun werd door de rechterlijke macht zo goed als niets in de weg gelegd. Pas toen de oorlog vlak voor de deur stond, onder de staat van beleg, werd een onbetekenend aantal van deze heren ingerekend op vordering van den opperbevelhebber. Hoe wil men dat vergelijken met de rechteloosheid, waaronder Nederland nu lijdt?

In vredestijd trok niemand zich wat aan van het geschreeuw der extremisten. Ieder wist, dat ons volk tegenover hun pogen immuun was. Niemand kan beweren, dat in voor-oorlogs Nederland geen vrijheid van vereniging en vergadering en drukpers bestond. Zeker, gebonden aan de normen van de wet. En men moest zelf voor platformen zorgen. Het was toen niet zo, dat men andermans radio en kranten kon stelen en voor eigen doeleinden gebruiken. Deze moffen-methode was Nederlanders vreemd.

Het feit, dat de moffenknecht zorgvuldig uit de weg gaat, is dit: dat de bezetter alleen aan de Mussertsecte recht tot spreken en schrijven geeft. Zij mogen beledigen, lasteren, kwaad spreken, ophitsen. De anderen mogen zwijgen. De afschuwelijke werkelijkheid is, dat de vijand zich vereenzelvigt met Mussert en zijn bende, die door ons volk worden verafschuwd. Aan deze landverraders wordt de voorlichting des volks toevertrouwd

precies zoals in Duitsland een partij, die zich met het staatsgezag vereenzelvigt, de macht uitoefent.

Dit bestaat niet buiten de dictatuur. Ongetwijfeld, er is censuur in Amerika en Engeland. Maar er is een vrije pers; zij kan fel critiseren [1], zoals er vrij gecritiseerd kan worden in het parlement. Dat is het verschil met de gevangenissen, waarin de moffen hun eigen land en andere landen hebben herschapen.

Landverraders voelen zich daar wel in thuis. Maar meneer Blokzijl heeft wel ondervonden, dat de Nederlanders nooit zullen ademen in zulk een sfeer. Hij en Voorhoeve en Staargaard en hoe deze verraders nog meer heten, verbazen zich over het verzet van ons volk. Dit bewijst alleen, dat zij ons volk niet kennen. Zij zijn culturele en politieke analfabeten, ontwortelden, die geestelijk niets gemeen hebben met ons volk. Als getekenden lopen zij nu door ons land verafschuwd door elken vaderlander en als gebrandmerkten zullen zij — voorzover er heugenis van hun onbetekenende namen blijft — de historie ingaan.

[1]) Dr. Kasteel zal vreemd opkijken, wanneer hij in ons „vrije" Nederland arriveert. — Redactie Amigoe.

Curaçao.

ANTWOORD NAMENS Z.H. DEN PAUS.

Zijne Eminentie Luigi Cardinaal Maglione zond het volgende telegram aan onzen Apostolisch Vicarius om te bedanken voor de verschillende felicitatietelegrammen in verband met het 25-jarig bisschopsjubileum van Zijne Heiligheid Paus Pius XII.

Vicaire Apostolique, Curaçao

Sa Sainteté reconnaissante multiple hommage jubilaire bénit paternellement Votre Excellence, Clergé, Fidèles, Jeunesse, Aumônier De Bruyn, Rédacteur Hartog, toute presse catholique.

Cardinal Maglione.

FELICITATIE TELEGRAM AAN GOUVERNEUR KASTEEL.

Terstond na het bekend worden van de benoeming van Dr. Piet A. Kasteel tot Gouverneur van Curaçao, verzond de Apostolisch Vicarius van Curaçao het volgende telegram:

Excellentie Kasteel, Stratton House Strattonstreet Londen Engeland.

Bisschop, Priesters, Katholiek volk Curaçao wensen U hartelijk geluk benoeming Gouverneur bidden God behouden overkomst zegenrijk bestuur.

Monseigneur Verriet.

ONTHOUDINGSDAG.

Zaterdag as., het vigilie van Pinksteren, is het onthoudingsdag en dus verboden vlees te eten.

FRATER MARIA JOSEPH REYNDERS †.

Onder de rubriek „Personalia" wordt het overlijden gemeld van **Frater Maria Joseph, van de Congregatie der Fraters van Tilburg.**

Naast stipte religieus en goed opvoeder was de overledene tevens een vruchtbaar schrijver van schoolwerkjes en de naam **Jos. Reynders** heeft lange jaren een zeer goede klank gehad in de onderwijs-wereld. Wij herinneren hier slechts aan zijn „Nieuw Taalboek" voor de Lagere School, waarmede de overledene baanbrekend werk verrichtte, en welke taal- en stijlmethode gedurende meer dan een kwart eeuw als voorbeeld gold voor andere. „Uit de Spraakkunst" was een ander, driedelig werkje van Frater Joseph, en tevens was de overledene lange jaren Redacteur van het ook op Curaçao welbekende kindertijdschrift „De Engelbewaarder".

De laatste jaren van zijn vruchtbaar leven bracht Frater Joseph door te Grave, waar hij als Bibliothecaris van de Blinden-bibliotheek nog zeer vruchtbaar werk verrichtte. Hij overleed in de ouderdom van 68 jaar.

Dat hij ruste in vrede.

BERICHT VAN PATERS UIT NEDERLAND.

Studerende kinderen van Curaçao.

Een van de Heren Paters alhier heeft jl. Zaterdag een brief ontvangen van Pater Laurentius van Rooy, O.P., die vroeger Pastoor was van de Kerk van de Heilige Familie alhier. Thans is Pater Van Rooy rector van het St. Liduina-pension te Tilburg, welk pension van de Zusters van Schijndel is. Pastoor Van Rooy, die het zelf goed maakt, had zijn brief verzonden op 9 April 1942, het is dus een recent bericht.

Pater Van Rooy schrijft, dat het Albertinum ontruimd is (hetgeen hier uit de nieuwstelegrammen reeds bekend was geworden) en dat Pater Provincialis Ordinis Praedicatorum, Basilius Schaab O.P. zijn intrek genomen heeft in de Dominicaanse pastorie te Neerbosch. Andere Paters zijn thans in Venlo en Reuver.

Pater Augustinus Tünnissen O.P. is overleden.

Ook Broeder Ludovicus is overleden. Uit de brief was niet duidelijk welke Broeder Ludovicus dit is.

De studenten van het Groot Seminarie van Haaren van het Bisdom 's Hertogenbosch (in de brief genoemd: „de kinderen van Nol") zijn thans in Tilburg.

De brief bevat voorts goede berichten omtrent de welstand van de Moeder van Pastoor P. Michael Holterman O.P. en van den Vader van Frater Directeur Odulphinus alhier.

Ook worden in de brief goede berichten gegeven omtrent enkele kinderen van plaatsgenoten, die in Nederland studeren: Tarcisio Kroon, Luis Lannoy, Evi Newton, Jan en Gemma Sprockel. Deze allen maken het goed.

Daar alle genoemde personen vele bekenden op de verschillende eilanden hebben meenden wij de courant wel te mogen gebruiken om op deze wijze allen in te lichten.

DE GOUVERNEMENTS-MIDDELEN.

Aan belastingen in April werd ontvangen f 818.329.— tegen f 802.541.— in April 1941, terwijl $^1/_{12}$ der raming is f 1.005.506.—.

De overige inkomsten bedroegen f 334.808.— tegen f 390.945.— in April 1941, terwijl $^1/_{12}$ der raming is f 446.686.—.

In totaal werd over de eerste vier maanden van 1942 ontvangen f 4.679.372.— tegen f 3.801.745.— in 1941, terwijl $^4/_{12}$ van de raming bedraagt f 5.806.968.—.

De middelen zijn dus ruim f 1.100.000.— onder de raming gebleven.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C.: Voetbal: 2e Competitie:** 1e klas: C.S.R. — Ajax 25 Mei; Vitesse — Jong Bonaire 31 Mei; Boca Junior — Olympia 7 Juni.

2e klas: Ecuador — De West 25 Mei; D.S.C. — Tropials 31 Mei; S.D.L. — E.D.O. 7 Juni.

ZANDBAKKEN EN SCHOPPEN.

Het Hoofd van de Luchtbeschermingsdienst schrijft:

„De Luchtbeschermingsdienst herinnert de gebruikers/huurders/eigenaren van de percelen gelegen in het stadsgedeelte van Willemstad begrensd door: de St. Annabaai — Waaigat — Columbusstraat — Wilhelminaplein — de steeg west van en naast de Tempel Emmanuel — de Caraïbische Zee, er aan dat op 20 Mei 1942 ingevolge de Openbare Bekendmaking van 5 Mei op de zolders, enz. bakken met zand, schoppen met lange steel, waterreservoirs en emmers aanwezig moeten zijn.

Binnenkort zal met de contrôle hierop een aanvang worden gemaakt".

DE WANDELMARS.

Het bestuur van de C.A.B. schrijft ons:

De gelegenheid om deel te nemen aan de wandelmars, die op de 2e Pinksterdag wordt gehouden, blijft alsnog open voor junioren (10 t/m 15 jaar) ± 17 km., voor Seniores (16 jaar en ouder) 25 km.

De start vindt plaats bij de Hendrikschool des morgens om 7 en 6 uur. Het zijn allemaal asphaltwegen. Voor nieuwelingen een mooi begin, voor oude bekenden een peulschilletje. Inschrijvingen uiterlijk 21 dezer bij den Secretaris van de CAB den Heer W. Steen, K.L.M. kantoor onder overlegging van het inleggeld.

Dit bedraagt voor Juniores 25 cent en voor Seniores (leden C.A.B.) 50 cent; niet leden C.A.B. 75 cent.

DE BURGERWACHT.

Commandant Johannes Hendricus Gerardus Mulders schrijft ons:

Zoals misschien niet algemeen bekend is, wordt het embleem op de uniformpet der burgerwachters, bestaande uit de wapperende Nederlandse driekleur, waaronder gekruist een geweer met sabel en de letters B.W., vervaardigd door het Dames Comité Prinses Irene.

Voor elken burgerwachter zal voornoemd Comité geheel gratis zo'n wapen borduren. Vanzelfsprekend is iedere burgerwachter begerig dit mooie embleem, vervaardigd door zulke lieve handen, te kunnen dragen. De dames doen haar uiterste best alles zo vlug mogelijk gereed te krijgen, maar er zullen toch wel enkele weken mede gemoeid zijn.

Dus, burgerwachters, op dit punt even geduld oefenen.

NEDERLAND.

NEDERLANDSE GIJZELAARS.

De Haagse correspondent van de „Essener National zeitung" noemt onder de namen van hen, die als gijzelaars naar Duitsland zijn gevoerd: oud-burgemeester Dr. Willem de Vlugt, oud-wethouder van Amsterdam mr. Kropman en professor Enthoven (Londen, G.P.D. 20.5).

CHINEZEN IN OOST INDIE GEARRESTEERD.

Nadat enige dagen geleden is medegedeeld, dat 500 Nederlanders door de Japanners in Nederlands Indië zijn gearresteerd, komt thans het bericht, dat ook een groot aantal Chinezen is gearresteerd. Alle „vreemdelingen" (Nederlanders en andere Europeanen, Chinezen en Arabieren) van 17 jaar af moeten de eed van trouw aan Japan afleggen (Melbourne, G.P.D. 20.5).

PRINSES JULIANA ERE-DOCTOR.

Prinses Juliana en ambassadeur Doctor Alexander Loudon zijn heden tot ere-doctor in de rechten gepromoveerd aan de Universiteit van Bella. Prinses Juliana was hier de ere-gast aan het noenmaal van de Rotary (Des Moines — V.S., G.P.D. 20.5).

INLIJVING VAN NEDERLAND.

Tass deelt mede uit Stockholm te vernemen, dat Duitsland van plan is Nederland in het Duitse Rijk in te lijven onder de naam „Niedermark". Anton Mussert zal minister-president worden. Het zou de bedoeling zijn, dat Nederland een autonome provincie zou worden met een eigen cabinet, doch zonder ministers van oorlog, economische en buitenlandse zaken. De douanegrenzen zullen worden opgeheven, doch paspoorten blijven van kracht. Men verwacht dat Mussert met Heydrich naar Berlijn zal gaan om te spreken met Hitler en Terboven (Londen, G.P.D. 20.5).

HIMMLER HOOFD VAN POLITIE IN NEDERLAND.

Het Stockholmse nieuwsblad „Tidningen" zeide in een bericht aan het Aneta nieuwsagentschap, dat Heinrich Himmler, Hoofd van de Duitse Gestapo, is gemaakt tot Opperste Chef van de Politie in Nederland. Dit volgde op een bericht uit Stockholm van gisterenavond aan Tass, dat de Duitsers van plan zijn het land bij het Duitse Rijk in te lijven als een autonome provincie, met de naam „Niedermark", onder het bestuur van Anton Mussert, den Nederlandsen nazie-leider.

Een zegsman van de Nederlandse Regering waarschuwde de Nederlanders in een radio-uitzending uit Londen, dat zulk een ontwikkeling waarschijnlijk is, gezien de aankomst van Himmler in Nederland. De executie van 96 personen, die ervan beschuldigd worden plannen te beramen voor het bieden van hulp aan een Geallieerde invasie, de nieuwe arrestatie van alle vroegere officieren en kadetten van het Nederlandse leger alsmede het vasthouden van 460 vooraanstaande burgers als gijzelaars, behoorden tot de Duitse tegenmaatregelen in de afgelopen week (Londen, (AP) 20.5).

Van de Fronten.

ACHTER DE DUITSERS AAN.

Henry Cassidy seint uit Moskou: Het Russische leger-orgaan „Rode Ster" deelde mede, dat na de verovering van „een grote bewoonde plaats" aan het Charkovfront, de Russische cavaleristen thans de Duitsers achtervolgen, die een grote hoeveelheid materiaal hebben achtergelaten. De naam van de heroverde stad werd niet genoemd.

Het blad zeide, dat het ogenblikkelijke doel van het Rode leger de verkeersweg was, welke twee grote steden verbindt en dat een grote slag even ten Oosten daarvan gaande was. De Duitsers verdedigen hem verwoed, aangezien zij hem vrij moeten houden voor de beweging van hun reserves en voorraden, volgens „Rode Ster".

Het geringste punt, dat voordeel biedt ten Oosten van de weg, is een knoop van Duitse weerstand, doch de vastberaden Russen rukken voort en hebben reeds de defensies gebroken in een der meest belangrijke sectoren.

De correspondent van „Rode Ster" aan het front zeide, dat de Duitsers in de defensie van Charkov elke beschikbare tank werpen, omdat hun infanterie „wankelt en terugvalt onder onze druk". Niettegenstaande zeide hij, dat „het aantal vernietigde Duitse tanks reeds meer dan 400 is en met het uur toeneemt.

In het begin traden de Duitse tankeenheden met grote vastberadenheid op. Eens stelden de Duitsers in een sector van 4 kilometer drie tankcolonnes in, één van 100 machines, een tweede van ongeveer 80 en een derde van 50. De achterste tanks drongen de brandende voorbij tot ook zij werden gedwongen halt te maken door ons antitankvuur. Later werden de fascistische tankeenheden minder actief. Zij tonen thans een danig respect en deinzen terug voor het anti-tankvuur. De Duitse infanterie, welke elke tankcolonne volgt, snelt van de ene naar de andere zijde, wanneer men onder ons vuur geraakt. De vijandelijke infanterie waagt het niet tot de aanval over te gaan. Een belangrijk aandeel ervan bestaat uit onervaren infanteristen, die uit Frankrijk werden aangevoerd of in Duitsland werden gemobiliseerd" (Moskou, (AP) 19.5).

SPECIAAL DUITS COMMUNIQUE.

Een speciaal Duits communiqué beweerde, dat de Duitse en Roemeense troepen de Straat van Kertsj in haar volle lengte hebben bereikt en dat 3 Sovjet-legers werden vernield bij de aanval en de achtervolging. Het communiqué luidde als volgt:

„De laatste bruggehoofden aan beide zijden van de stad Kertsj, welke krachtig was gefortificeerd, werden gedurende de dag bestormd na de bittere weerstand te hebben overmeesterd. De aanval en de achtervolging, welke alzo werd beëindigd, leidde tot de vernietiging van 3 Sovjet-legers met 17 divisies infanterie, 3 brigades infanterie, 2 divisies cavalerie en 4 gepantserde brigades.

Na hoge en bloedige verliezen liet de vijand 149.256 gevangenen in onze handen, 1133 kanonnen, 273 mortieren, 258 pantser-voertuigen, 3814 voertuigen, enkele duizenden paarden alsmede een ontelbare hoeveelheid lichte wapenen en materiaal. Slechts de overblijfselen van de vijandelijke strijdkrachten waren in staat de kust aan de overzijde van de Straat te bereiken.

Machtige luchteenheden onder commando van Generaal Loehr en Freiherr von Richthofen speelden een belangrijk aandeel in dit grote succes. Zij steunden de gevechten van de landstrijdkrachten door den vluchtenden vijand onvermoeid aan te vallen en de vijandelijke luchtmacht te weerstaan. In wateren van het schiereiland werden 16 schepen met een totaal van 13.600 ton, 1 mijnenveger en 21 kleine kustvaartuigen tot zinken gebracht. Nog 10 schepen van gemiddeld tonnage werden door voltreffers beschadigd. Dit veroorzaakte den vijand nieuwe hevige verliezen, terwijl hij de Straat overstak." (Berlijn, (AP) 19.5).

RUSSISCH MIDDERNACHTELIJK COMMUNIQUE.

Op 19 Mei voerden onze troepen in de richting van Charkov aan het front offensieve gevechten, sloegen zij vijandelijke tegenaanvallen af en zetten zij de opmars voort. Op het schiereiland van Kertsj duurden de gevechten voort in de buurt van de stad Kertsj. (Moskou, (AP) 20.5).

FINSE VOORTGANG.

Het Finse Hoofdcommando deelde mede, dat tegen een „uiterst taaie" Sovjet-weerstand Finse en Duitse troepen, gesteund door tanks en vliegtuigen, het offensief hebben genomen en winsten hebben geboekt in de Louhisector aan het Noordelijk front. De Finnen zeiden, dat de Russen op Zondag 600 man aan doden verloren en dat de gevechten voortduren (Helsinki, (AP) 19.5).

LUCHTAFWEERGESCHUT VAN VICHY IN ACTIE.

De luchtafweerbatterijen, die Vichy beschermen, kwamen in actie, terwijl een enkel vliegtuig van onbekende nationaliteit over het gebied cirkelde nadat een golf van vliegtuigen uit het Noorden in Zuidoostelijke richting passeerde. (Vichy, (AP) 19.5).

2 SCHEPEN GETORPEDEERD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat 2 middelgrote Noordamerikaanse koopvaardijschepen zijn getorpedeerd in de Golf van Mexico en schipbreukelingen in havens aan de Golfkust aan land zijn gezet (Washing.

„EMPRESS OF ASIA" VERLOREN.

Hoofd-officier D. Smith maakte bekend, dat het lijnschip „Empress of Asia" op 5 Februari nabij Sultan Shoal bij Sumatra verloren ging, terwijl het zich op weg bevond naar Singapore. De „Empress of Asia" was een schip van 16.000 ton en behoorde aan de Canadian Pacific Line. Het kwam tot zinken tengevolge van een luchtaanval, terwijl het troepen vervoerde naar Singapore (Ottawa, (AP) 19.5.

GROOT OFFENSIEF OP CHINA VERWACHT.

Een zegsman van de Chinese Regering verklaarde, dat er tekenen zijn van een aanstaand Japans offensief tegen China en dat het land, welk zich gesteld ziet voor een „zeer ernstige" bedreiging aan de grens van Birma, dringend vliegtuigen nodig heeft van zijn Geallieerden. De zegsman zeide op een persconferentie, dat de Japanners opereren in de kustprovincie Tsjekang, ten Zuiden van Sjangsi, en meer troepen in Birma brengen. Hij voorspelde, dat zich aan de grens van Birma en Yunnan grote gevechten zullen afspelen.

De zegsman zeide, dat de Chinese Regering in het bezit was gekomen van een officieel goedgekeurde kaart, welke in Tokio was gepubliceerd, waarin de ontworpen zogenaamde „gemene welvaartssheer" was aangebracht. Hiertoe behoorden geheel Siberië en Brits Indië. De zegsman zeide, dat Japanse versterkingen Birma binnenstromen en dat nog niet allen de grens van China's Yunnan-provincie zijn overgestoken. Hij zeide, dat een concentratie van 500 vijandelijke vliegtuigen naar verhouding is van hun landoperaties. Verder zeide hij, dat bittere gevechten in voortgang zijn in Tsjekang en dat de Japanners voortgaan troepen op te hopen in het Noorden van de Honan-provincie en aan de Gele rivier. Hij schatte de Japanse luchtsterkte te Hankow op ongeveer 100 vliegtuigen (Tsjungking, (AP) 19.5).

CHINEES COMMUNIQUE.

Het communiqué van het Chinese Hoofdcommando luidt als volgt: „**Yunnan:** Na den vijand in de sector van Hungmusju te hebben opgeruimd zetten de Chinezen hun opmars voort en dreven Maandag de Japanners te Lungkiang Tsjao in Oostelijke richting terug naar Tengyueh. **Birma:** De Chinezen zijn nog steeds in hevige gevechten met de Japanners gewikkeld te Monghai Mongling en Hongkum Taikao. Beide partijen lijden hevige verliezen. **Tsjekiang:** De Japanners bezetten Sjuki op Maandag na straatgevechten waarbij zij belangrijke verliezen leden. Het tempo van de gevechten in Tsjekiang wordt alles tezamen scherper." (Tsjungking, (AP) 19.5).

GENERAAL DOOLITTLE LEIDDE DE AANVAL OP JAPAN

Gemeld wordt, dat Brigadier Generaal James Doolittle de leider was van de Noordamerikaanse aanval van kort geleden op Tokio. De onthulling werd gedaan toen de vlieger van President Roosevelt de Congres Medaille van Eer ontving [hoogste onderscheiding — Red.]

In een verklaring, welke door het Witte Huis werd afgegeven, beschreef Doolittle, die en beroemde snelheidsvlieger is, de bombardements-zending op Japan. Hij zeide, dat men weinig moeite had om de doelen te bereiken en weinig last werd ondervonden van Japanse vliegtuigen.

Doolittle verklaarde, dat een der mikpunten van de vliegtuigen de scheepswerf was ten Zuiden van Tokio ,waar „een salvo een voltreffer plaatste op een nieuwe kruiser of een shlagschip ,welke in aanbouw is" en in vlammen werd achtergelaten.

Doolittle zeide, dat een Noordamerikaanse bombardier „brandbommen strooide over een afstand van een kwart mijl op een vliegtuigenfabriek nabij Nagoya." Hij vertelde, dat de Noordamerikaanse escadrille vlak over de daken van de huizen vloog en de bommen liet vallen van een hoogte van 1500 voet. Dit vliegen op geringe hoogte maakte het moeilijk de resultaten van de bommen waar te nemen. Doolittle zeide: „Het scheen ons toe, dat practisch elke bom het object bereikte, waarvoor zij bedoeld was. Wij zouden gaarne hebben gewacht en de ontwikkelingen van de branden en ontploffingen hebben gadegeslagen, doch wij waren zelfs zo gelukkig een betrekkelijk gedetailleerd verslag te horen van de opgewonden Japanse radio-uitzendingen. Het duurde verschillende uren alvorens zij kalmeerden en overgingen tot beschuldigingen.

Generaal Marshall las het citaat voor het uitreiken van de medaille voor, welke luidde: „Aan Brigadier Generaal James Harold Doolittle van het Noordamerikaanse leger voor een schitterende leiding boven en buiten de roep der plicht inhoudende de persoonlijke moed en onverschrokkenheid met een uiterst groot gevaar voor zijn leven. Met de klaarblijkelijke zekerheid tot landen te zullen worden gedwongen op vijandelijk gebied of te zullen omkomen bij het uitvoeren van zijn verrichtingen leidde Generaal Doolittle persoonlijk een escadrille van legerbommenwerpers, bemand door vrijwilligers, in een hoogst vernietigende aanval op het Japanse vasteland."

Zowel de President als het Departement van Oorlog lieten die belangrijke vraag onbeantwoord, waarvan Japan gaarne de oplossing zou weten: waar zich de basis bevond voor het aanvallende escadrille.

Doolittle's verklaring luidde als volgt: „Het succes van de luchtaanval van onlangs op Japan overtrof onze meest optimistische verwachtingen. Elk vliegtuig was toegewezen voor een bepaald object en de bombardiers voerden hun bepaalde werkzaamheden uit met opmerkelijke zuiverheid. Aangezien de aanval werd uitgevoerd bij mooi weer midden op de dag en van geringe hoogte was het helemaal niet moeilijk het juiste aangewezen doel te vinden. Klaarblijkelijk was tevoren de komst van de aanval niet gewaarschuwd, aangezien wij een geringe vijandelijke reactie ondervonden. Niet meer dan 30 Japanse jachtvliegtuigen werden waargenomen gedurende de vlucht en deze waren in het geheel niet doeltreffend. Wij weten, dat wij verschillende neerschoten en misschien meer.

Toevallig schenen de piloten van deze vliegtuigen enigszins onervaren en klaarblijkelijk niet op dezelfde standaard als die in de actieve krijgsdienst werden aangetroffen. Wij naderden onze objecten vlak over de daken van de huizen, doch bombardeerden van een hoogte van 1500 voet. Het doel voor een vliegtuig was een deel van de scheepswerven ten Zuiden van Tokio, bij het naderen waarvan men was gepasseerd over hetgeen klarblijkelijk een vliegschool was, aangezien zich een aantal vliegtuigen in de lucht bevond. Een salvo plaatste een voltreffer op een nieuwe kruiser of een slagschip, welke in aanbouw was. Deze werd in vlammen achtergelaten.

Na onze bommen te hebben laten vallen doken wij wederom omlaag tot de bomentoppen en gingen naar de kust op die hoogte om afweervuur te vermijden. Langs de kust merkten wij verschillende eskaders van torpedojagers en enkele kruisers en slagschepen. Ongeveer 20 of 30 mijl van de zee rapporteerden de roerschutters kolommen rook te zien opstijgen tot duizenden voeten in de lucht. Een onzer bombardiers strooide brandbommen over een afstand van een kwart mijl op een vliegtuigfabriek nabij Nagoya.

Het vliegen op zulke hoogte maakte het echter zeer moeilijk de resultaten waar te nemen na het vallen van de bommen. Wij konden het treffen zien, doch ons gezichtsveld was ten zeerste beperkt door de snelheid van het vliegtuig en de geringe hoogte, waarop wij vlogen.

De spelers en de toeschouwers begonnen niet te lopen om dekking te zoeken dan pas toen het veld uit het zicht verdween. Piloten, bombardiers en alle leden der bemanning verrichtten hun werkzaamheden met grote kalmte en opmerkelijke juistheid.

Het leek ons alsof elke bom het doel bereikte waarvoor zij bestemd was. Wij zouden gaarne willen wachten om de latere ontwikkelingen van de branden en ontploffingen waar te nemen, doch wij waren zelfs zo gelukkig een betrekkelijk gedetailleerd verslag te horen van de opgewonden Japanse radio-uitzendingen.

Het duurde verschillende uren alvorens zij kalmeerden en overgingen tot misleiding en beschuldigingen." (Washington, (AP) 19.5).

ARUBA.

Vanmorgen heeft de officiële opening van de nieuwe weg van St. Nicolaas langs de zeekant door Egeskade en Isaac Wagemaker plaats gevonden. Er was veel belangstelling (Aruba, 20.5).

Uit het leven van Gouverneur Dr. Kasteel.

Behalve hetgeen gisteren reeds uit het leven van onzen toekomstigen Gouverneur gemeld werd, kunnen wij er nog aan toevoegen, dat Dr. Kasteel geboren werd op 4 November 1901 te Zwolle, uit katholieke ouders, katholieke scholen bezocht voor lager en middelbaar onderwijs (zie ons blad van gisteren), van 1921 tot 1926 aan „De Tijd" verbonden was, vervolgens hoofdredacteur was van „Het nieuwe Dagblad" van 1926 tot 1940 en tevens hoofdredacteur van het weekblad „Herstel" van 1937 tot 1940. In deze laatste functie was hij tevens adviseur van het R. K. Werkliedenverbond. Zijn verdere publicaties verschenen in „Het Schild", „Beiaard", „Vlaamse Wetenschappelijke Bijdragen", „Revue Générale", „Contemporania", „The Tablet". Verder schreef Dr. Kasteel enige godsdienstig-historische boeken.

Dr. Piet A. Kasteel heeft Nederland op eigen initiatief op 13 Mei 1940 verlaten, daarbij Mevrouw Kasteel met 7 kinderen (5 zonen, 2 dochters) achterlatende. Hij bood in Londen zijn diensten aan aan de Nederlandse regering, waarna hij tewerk gesteld werd op het Departement van Justitie. Later werd hij, zoals reeds gemeld, privé-secretaris van Minister Pieter Sj. Gerbrandy.

WERELDNIEUWS.

MEER IN DE TOEKOMST.

Toen op een persconferentie aan President Roosevelt gevraagd werd commentaar te leveren op de nieuwe expeditie-strijdkrachten, die in Ierland geland zijn, merkte hij op, dat de operatie met succes werd uitgevoerd en hij hoopte, dat er in de toekomst meer zouden zijn. „Wil dat zeggen meer troepen?" werd hem gevraagd.

„Wel, antwoordde hij, „Er is een soort gevolgtrekking in deze woorden." (Washington, (AP) 19.5).

SPAANSE HANDELSMISSIE IN BUENOS AIRES.

Een Spaanse handelsmissie onder leiding van den vroegeren Minister Eduardo Aunos, arriveerde aan boord van de „Cabo de Hornos" en werd verwelkomd door den vroegeren Argentijnsen Ambassadeur te Madrid, Carlos Estrada, die Voorzitter is van het officiële ontvangst-comité, alsmede door andere autoriteiten (Buenos Aires, (AP) 19.5).

LATIJNS AMERIKAANSE EXPEDITIE-STRIJDMACHT.

De Uruguese professor, Hugo Fernandez Artucio, stelt de vorming voor van een Latijns Amerikaanse expeditie-strijdmacht van een half millioen vrijwilligers om te werken en te strijden onder de orders van de Verenigde Landen. Hij voorspelde ook, dat tegen de volgende lente, Latijns Amerika in staat zal zijn op zijn minst 15 divisies van schoktroepen te leveren.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Mannheim hevig gebombardeerd door krachtige formaties van Britse bommenwerpers. Mannheim is de tweede grootste binnenhaven van Duitsland en de zetel van belangrijke fabrieken, zoals de Badische Anilin Chemische fabrieken, de Lanz wapen-fabrieken en de Daimler Benz motorfabrieken.

— **Moskou:** Het Russisch middagcommuniqué zegt: „Gedurende de nacht van 19 op 20 Mei zetten onze troepen de offensieve operaties voort in de richting van Charkov. Op het schiereiland van Kertsj hebben de gevechten voortgang in het gebied van de stad Kertsj. In andere sectoren van het front had niets belangrijks plaats. In de Barentszee werd een vijandelijk transportschip tot zinken gebracht."

— **Moskou:** Het Rode leger zette zijn offensief tegen Charkov voort, niettegenstaande de bittere Duitse weerstand en twee scherpe tegenaanvallen in de richting van Izyum en Barvenkovo. Rode Ster zeide, dat 120 Duitse tanks werden vernield en 7 vliegtuigen werden neergeschoten in een sector van het Charkov-front.

— **Londen:** Officieel wordt gezegd, dat een Britse Catalina-vliegboot op Maandag door een Franse jager werd aangevallen boven de Middellandse Zee op ongeveer 20 mijl ten Noorden van Algiers. Men gelooft, dat de bemanning van de vliegboot, waarvan 2 gewond zouden zijn, werd opgepikt door een Brits schip. Een communiqué van Vichy meldde, dat 1 Brits toestel boven Franse territoriale wateren tot dalen werd gedwongen en later een tweede Britse machine werd neergeschoten. Een Britse torpedojager zou zich in de strijd hebben gevoegd.

— **Washington:** President Prado van Peru arriveerde te Washington van New York.

Nederland.

WACHT OP HET OGENBLIK VOOR ACTIE.

De Nederlandse Regering in Londen deelde per radio aan de Nederlanders mede om „te wachten op het ogenblik voor actie".

De radio zeide: „Houdt uw hoofden koel, niettegenstaande de tarting."

Deze uitzending werd gehouden nadat vernomen werd, dat de Gestapobaas van de nazies, Heinrich Himmler, door Hitler naar Nederland werd gezonden.

Nederlandse bronnen legden Hitlers aankomst uit als een teken, dat de spanning in de binnenlandse situatie van Nederland op het punt van breken staat. De aankomst van Himmler volgde op een week van nazie-represailles, waaronder het executeren van 96 Nederlanders, terwijl de Duitsers pogen de weerstand van de Nederlandse patriotten te breken (Londen, (AP) 19.5).

HET PAROOL.

Een Nederlander, die na een avontuurlijke vlucht in Engeland aankwam, vertelde, dat het aantal geheim „ondergrondse" periodieken steeds toeneemt. Het is moeilijk te zeggen hoeveel het er zijn, want telkens duiken er weer nieuwe op en verdwijnen andere. Ook komen er telkens onder andere namen uit om de Gestapo op dwaalsporen te brengen. Het grootste van deze bladen is „Het Parool", dat een oplaag van niet minder dan 20.000 heeft en dat van hand tot hand gaat, zo dat het totale aantal van zijn lezers op minst 100.000 bedraagt. Het parool van „Het Parool" is „het vaderlandt getrouwer tot in den doet".

Andere zulke bladen zijn „Uit de woestijn" en „De Geus". De redacteuren van deze bladen zijn over het algemeen uitzonderlijk goed ingelicht en publiceren soms dingen, die de nazies verbazen en in verlegenheid brengen.

Toen bijvoorbeeld de N.S.B. en de N.S.N.A.P. op het hoogtepunt van haar strijd om de hegemonie waren, publiceerde „Het Parool" een artikel, dat de bizonderheden onthulde van een geheime N.S.B.-vergadering, waarin plannen van een campagne tegen de N.S.N.A.P. werden beraamd en vastgelegd.

Een geregelde rubriek in deze bladen is de economische, waarin telkens duidelijk wordt aangetoond hoe de Duitse maatregelen er op berekend zijn Nederland te verarmen. De bladen staan hoog in hun berichtgeving, zij lenen geen oor aan geruchten en stellen prijs op grote betrouwbaarheid. De Gestapo strijdt tevergeefs tegen deze bladen. Een maal deed zij huiszoeking in de woning van een der leiders van „Het Parool" en arresteerde hem, doch het blad bleef geregeld verschijnen. Alle bladen zijn gestencild, doch „Het Parool" is meestal gedrukt.

DE GASTEN UIT CURAÇAO.

Wij lezen in „Suriname":

Zoals wij reeds met een enkel woord meldden, werden de Gasten uit Curaçao met een veertigtal vooraanstaande personen uit deze samenleving met hun dames verenigd aan een maaltijd in Palace Hotel Vrijdagavond jl.

Na de maaltijd werd door verschillende sprekers het woord gevoerd. De heer Boas, die deze heren inleidde, lichtte een tipje van de sluier, die nog altijd hangt over de samenwerking Curaçao—Suriname. Men praat van een groot en klein comité, doch niemand weet hoe deze dingen zijn ontstaan en uit welke elementen zij bestaan. Niemand, die het weet en toch meent men, dat de bevolking zich moet scharen achter deze comité's, terwijl men tegelijkertijd handelt alsof het de bevolking niet aangaat. Wij hopen van ganser harte, dat de heren, die een en ander bekokstoofd hebben aan de gelijke kant zijn, doch hadden liever gezien, dat men de koninklijke weg van Curaçao was opgegaan, waar het comité de openbaarheid niet schroomde en elke stap als het ware ter kennis van de bevolking bracht. Trouwens met een voorzitter als de heer Desertine, een man die bij meer gelegenheden getoond heeft de openbaarheid niet te schromen, zou het moeilijk anders kunnen.

Zoals eerder gezegd een tipje werd gelicht, want heel vaag liet de inleider doorschemeren, dat er dezelfde morgen overeenstemming was bereikt ten aanzien van de grondslag, waarop de onderhandelingen zouden worden voortgezet. Meer kregen wij niet te weten.

Bepalen wij ons tot de avond. Na het inleidend woord van den heer Boas sprak de heer De Niet, die in het kort memoreerde hetgeen aan deze samenwerking was vooraf gegaan.

Reeds de wil om iets te bereiken stemt hoopvol. Critiek zal er zijn en sceptisme ook, doch wij moeten ons hierdoor niet uit het veld laten slaan om het beoogde doel te bereiken.

Sprekende over de samenwerking verklaarde de spreker zich een tegenstander van het idee een Gouverneur-Generaal over beide gebiedsdelen aan te stellen.

De heer Desertine wees op de taak, die op onze schouders ligt, willen wij na de bevrijding van Nederland met opgeheven hoofd een ieder in de ogen kunnen zien.

Hand-in-hand zullen deze beide gebiedsdelen moeten gaan en dit zal mogelijk zijn, wanneer wij slagen in deze onderneming. En slagen zullen wij.

Bij den spreker heeft nimmer het gevoel geheerst, dat hij een kolonist is. Dit woord, daar moet hij niets van hebben. Toen hij vijftien jaar terug voor het eerst naar Curaçao vertrok, was het voor hem als ging hij van Limburg naar Groningen, dus van het ene deel van het Rijk naar het andere. Hij bracht zijn cultuur mede, doch negeerde de zeden en gewoonten van het land niet.

Daarna sprak Dr. Del Prado, die het had over Groot-Nederland 1) De verschillende gebeurtenissen, die in de twee jaren hebben plaats gehad, liet hij de revue passeren en wees op de plicht die op ons rust.

De spreker bracht hulde aan de Koningin, die in deze tijden getoond heeft een moedige vrouwe te wezen en drukte op het hart ons te laten inspireren door haar goede voorbeeld.

Vervolgens sprak mr. Elias, die zijn toespraak geestig inzette om te komen tot het eigenlijke onderwerp de overwinning. Hij waarschuwde om niet te denken, dat wij met mooie woorden alleen de overwinning kunnen behalen, doch dat er iets anders voor nodig is. Ook moeten wij de berichten over de toestand in Duitsland met een korreltje zout nemen, omdat deze berichten veelal door de Duitsers zelf worden verspreid of gesuggereerd en als zij merken, dat wij deze voor waar aannemen in hun handen klappen van vreugde.

Dit is erger dan de vijfde colonne, want dit werkt verlammend.

De heer Boas die verder niet zou spreken, meende tegenover hetgeen door mr. Elias naar voren was gebracht stelling te moeten nemen.

Hierna ging men in gezellige kout over en het was al ver na middernacht toen men afscheid van elkaar nam.

1) Deze term „Groot-Nederland" is de laatste tijd in gebruik gekomen onder de moker van onze propagandisten, die het woord Groot-Britannië zó mooi vinden, dat er nodig ook een Groot-Nederland moet bestaan, evenals men van ons Imperium moet spreken, omdat de Engelsen nu eenmaal „empire" hebben. Het één is nog onjuister dan het andere. Een Imperium is het Koninkrijk der Nederlanden niet en de term Groot-Nederland heeft al evenmin iets met imperialistische strevingen te maken. Onder Groot-Nederland verstaat men sedert jaar en dag de eenheid van alles, wat van Nederlandse stam is, dus binnen de grenzen van het Koninkrijk, verder in Vlaanderen, Zuid-Afrika enz. — Redactie Amigoe.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— „Volk en Vaderland" erkent in een artikel, dat de anti-nazie-daden dusdanige afmetingen hebben aangenomen, dat er gebrek is aan gevangenis-ruimte om alle overtreders onder te brengen.

— Cor van der Lugt Melsert heeft in alle stilte de dag herdacht, dat 25 jaar geleden het Hofstadtoneel door hem is opgericht.

— Daar het geld steeds minder waard wordt en zal worden, belegt Nederland het in fluwelen, meubelen, schilderijen, postzegels etc. De nazie-pers noemt dit „gebrek aan vertrouwen in de toekomst" en dringt aan op overheidsmaatregelen om dit tegen te gaan.

— De Burgemeester van Naarden J. Boddens Hosang is afgezet, omdat hij een speciale kerkdienst ter nagedachtenis van een door de Duitsers geëxecuteerden Nederlander had bijgewoond.

— Het is Nederlandsen Joden verboden hun onderscheidingen te dragen. Aan Joodse scholen wordt geen overheidssubsidie meer gegeven. Joden, werkzaam in werkkampen, mogen geen eieren meer kopen.

— Het vermoeden wordt algemeen uitgesproken, dat Nederlanders verplicht tot arbeidsdienst in de werkkampen een militaire opleiding zullen krijgen. Dit heeft grote opschudding teweeg gebracht.

— De Japanners in Nederlands Indië hebben twee Nederlanders geëxecuteerd wegens luisteren naar een buitenlandse radio-uitzending.

N.S.B.-propagandist Ernst Voorhoeve verklaarde in een radio-rede, dat Anton Mussert en hij herhaaldelijk den r.k. bisschoppen en protestantsen voormannen om een onderhoud hebben verzocht, doch dat zij even zovele malen een weigering op hun verzoek ontvingen. Voorhoeve protesteerde daar heftig tegen.

— Anton Mussert heeft in een radio-rede aangekondigd, dat alle ambtenaren en beambten, die niet wensen mede te werken in het kader van de „nieuwe orde" binnenkort zullen worden ontslagen.

— Het Nederlands Verbond van Vakverenigingen, reeds sedert geruime tijd een N.S.B.-organisatie, zal worden omgezet in een „arbeidsfront" volgens Duits model. NSB-er H. J. Woudenberg wordt er de leider van en kameraad Rost van Tonningen krijgt er een leidende functie in.

— **Nederland heeft een nieuw gebaar: een gekromde wijsvinger.** Dat betekent: „Waarom ben je nog niet naar Rusland?" Het wordt gemaakt tegen Musserts W. A.-mannen. Onlangs kreeg een jongedame twintig dagen gevangenisstraf wegens het maken van dit gebaar.

— Een man, die tegen een W.A.-man had gezegd: „Waarom ben je nog niet doodgeschoten in Rusland?", kreeg twintig dagen gevangenisstraf.

— **Op het ogenblik staan 2.610.000 ton Nederlandse scheepsruimte en 20.000 Nederlandse zeelieden ter beschikking van de geallieerde zaak.** De Nederlandse verliezen bedroegen tot nu toe bijna 450.000 ton en 800 zeelieden. Gedurende de invasie ging 324.000 ton Nederlandse scheepsruimte verloren.

— De Duitsers hebben gezien de enorme handel in nagemaakte distributiekaarten een speciaal bureau moeten oprichten, dat alle onregelmatigheden en vervalsingen in verband met de rantsoeneringen behandelt.

— Een N.S.B.-er klaagt in „Volk en Vaderland", dat hij als patiënt in een ziekenhuis door zijn mede-patiënten genegeerd werd en dat hij op zijn bed een boek uit de ziekenhuisbibliotheek had gevonden, getiteld: „Het leven van Konigin Wilhelmina".

PERSONALIA.

Overleden: Jhr. Mr. M. W. Snoek, oud. subst. off. van justitie (Zwolle, 71 j.); ds. T. Tholen, ex predikant (Hilversum, 70 j.); Max Gabriel, componist (Amsterdam, 80 j.); R. C. F. baron Bentink van Schoonheten (Den Haag, 72 j.); W. H. J. van Hien, oud hoofdinspecteur der belastingen (Amsterdam); P. H. baron Taets van Amerongen, oud burgemeester van Markelo (86 j.); C. Lekkerkerker, oud inspecteur van het onderwijs in Nederlands Indië (72 j.); jhr. S. van Citters, oud commissaris van de Koningin in Gelderland, oud lid van de Eerste Kamer; dr. J. R. de Bruine Groeneveld, chirurg (Leiden, 69 j.); jhr. mr. M. de Jonge oud secretaris generaal Financiën (Zeist, 82 j.); N. G. van Heek, textiel fabrikant (Enschede, 67 j.); J. Knoppers, notaris (Amsterdam, 75 j.): **M. Th. Reynders** (frater Jozef) directeur Le Sage ten Broek-bibliotheek voor blinden (Grave 68 j.).

Benoemd: tot subst. officier van justitie: te Arnhem: mr. C. L. van Ysendijk; te Dordrecht mr. C. Dyserinck; te Amsterdam mr. H. J. van Nouhuys; tot ambtenaar O.M. te 's Hertogenbosch mr. R. W. H. Pitlo; tot raadadviseur bij het departement van Opvoeding, Wetenschap en Cultuurbescherming, dr. D. G. Noordyk; tot referendaris departement Landbouw en Visserij mr. A. M. P. A. Bloemarts; tot raad-adviseur departement van Volksvoorlichting Ernst Voorhoeve; tot griffier der provincie Utrecht, H. van der Weerd; tot kantonrechter te Amsterdam, mr. H. C. Hooft Hasselaer; tot raadsheer in het Gerechtshof te 's Gravenhage mr. S. A. van Lunteren; tot kantonrechter te Emmen mr. A. Jonker; tot subst. officier van Justitie te Middelburg mr. N. S. Hoekstra; tot ambtenaar O.M. te Rotterdam, mr. J. van Ysendoorn; tot idem te Amsterdam, mr. H. de Vries.

BURGEMEESTERS.

Benoemd: tot burgemeester van Hoorn mr. A. J. J. de Glas; van Hunsel, Neeritter en Ittervoort P. J. J. Beursgens; van Baezen en Grathen W. A. Hetterscheid; van Escharen en Gassel F. H. M. Schram; van De Wijk E. Z. Oldenbanning; van Vaals F. J. H. Souren; van Haelen en Buggenum A. J. M. Tendyck; van Tonge P. J. E. Dekker; van Schaesberg K. M. Brouwers; van Ubach over Worms W. H. M. E. Simons; van Nieuwenhagen W. J. Beckers; van Grubbenvorst J. N. Klein; van Posterholt A. C. de Leis; van Heel J. Schreurs; van Belfeld H. J. van den Berg: van Kessel H. M. **Goosens.**

Ontslagen: als burgemeester van: Echteld en Lienden H. Houtkoper Buggenum J. H. M. J. Venneken; Haelen W. P. H. M. van den Broek; Horn L. N. Kirkels; Oostvoorne H. A. van Voorst van Beest; Hazerswoude A. Warnaar; Grubbenvorst A. P. H. Gielen; Posterholt A. A. M. van Mackelenberg; Heel en Panheel M. F. Houtacker; Belfeld R. H. J. Harbers, Bergh (G.) mr. A. J. M. Nederveen; Oudewater J. M. van Doorninck; Winschoten mr. A. J. Romyn; Eindhoven A. Verdyk; Hunsel F. P. H. Scheymans Neeritter en Ittervoort mr. C. N. H. Kortmann; Baezem P. M. J. S Cremers; Grathen mr. H. M. A. J. Spuisers Denekamp J. L. C. van der Heyden; Zalt-Bommel mr. H. B. Tutein Nolthenius; Willemstad F. W. Wanninkhof; Krommenie J. Kalff.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

ONS VOLKSLIED.

Geachte Heer Redacteur:

Tot mijn grote spijt en niet minder tot mijn niet geringe verbazing hebben sommige lezers uit het stuk, dat ik in uw blad van 13 dezer over het Volkslied voor Curaçao schreef, willen lezen, dat ik de zo geliefde geboortegrond geen volkslied zou gunnen en niet begrepen in welk verband ik schreef, dat wij niet kunstmatig eerbied voor het Curaçaos volkslied moeten aankweken.

Dat iederen Curaçaoënaar het plekje grond, waar eens zijn wieg op stond, zo dierbaar is, is zeer natuurlijk en verklaarbaar; en dat hij zijn geboortegrond alle lof wil toezwaaien, is zeer te prijzen. Heeft niet ieder land zijn eigen volkszangen en heeft niet Mahler, om bij één componist te blijven, in zijn grootste composities juist van de volkszang gebruik gemaakt? Doch dit alles is geen reden om er een eigen Volkslied in de zin van het Nationaal lied op na te houden. Zal niet iedere Arubaan, Bonairiaan, enz. dezelfde gevoelens koesteren voor zijn eiland en zullen zij ook een eigen volkslied moeten hebben?

De heer Römer verwijt mij, dat ik de zaak te veel door de bril van de „letter der wet" zie in plaats van door de bril van de „geest des tijds". Wel, ik heb dit laatste gedaan en ben slechts in mijn overtuiging gesterkt, dat juist in deze tijd, waarin zoveel invloeden van buitenaf de band met het Moederland trachten te verbreken, wij ons allen moeten scharen onder één vlag, de Nederlandse, en ons in alles één moeten tonen, ook door het Volkslied.

Dat Curaçao zich verblijdt met het bezit van een eigen Philharmonisch orkest, een Charles Maduro, een Dr. Ecker enz. is mij niet anders dan hoogst sympathiek; wat het eerste betreft, ben ik er zelfs, om begrijpelijke redenen, trots op. Dat Curaçao mag wensen er te mogen zijn, vooral op muzikaal gebied: ik heb er mijn gehele leven aan medegewerkt.

Laten wij niet één, maar honderd volksliederen maken, waarin Curaçao bezongen wordt, ik wil met genoegen er aan medewerken, maar ons Volkslied moet blijven, of wij geboren zijn in het Rijk in Europa, in Azië, in Amerika of in West Indië: het Wilhelmus van Nassouwe.

Ik hoop, dat men mij nu begrijpe, en dank u voor de plaatsruimte.

R. Boskaljon.

In uw blad van Vrijdag 15 Mei 1942 komt op de voorpagina dus als belangrijk nieuws een bericht voor, getiteld: „Spanje viert het Pauselijk Jubileum".

Mijnheer de Redacteur, met stijgende verwondering en een onpasselijk gevoel heb ik dit bericht moeten verwerken.

Is het niet een van de vreselijkste bespottingen voor een goed katholiek en niet katholiek mens te moeten lezen: „Franco gekleed in de uniform van Hoofd van de Phalangistische Staatspartij enz., woonde de H. Mis bij en hoorde het Te Deum".

Mijnheer de Redacteur, mag ik u deze vragen stellen:

1e. Is het niet dezelfde Franco, wiens handen nog druipen van het bloed van duizenden Spaanse mannen, vrouwen en kinderen?

2e. Is dit niet dezelfde Franco, die met behulp van Hitler en Mussolini een onbeschrijfelijke ellende gebracht heeft voor geheel Spanje en die Duitsland en Italië hun wapens lieten proberen op eigen volk?

3e. Is dit niet dezelfde Franco, die zijn helpers nog vereert als halfgoden en dezelfde beginselen is toegedaan en nog hand- en spandiensten verricht voor het moderne barbarendom?

Mijnheer de Redacteur, ik heb gezocht naar een onderschrift van uw hand, doch vond niets dan de vertaling van Caudillo.

Gaarne zag ik een antwoord op de vragen 1, 2 en 3, waarvoor bij voorbaat dank

K. Kraaijeveld.

* * *

Naschrift: In wezen maakt de Heer Kraaijeveld dezelfde fout als degenen, die ontstemd zijn over een Japanse gezantschap bij het Vaticaan. De aanwezigheid van Franco bij een herdenkingsdienst voor den Paus wil natuurlijk niet zeggen, dat de Paus of de Kerk al Franco's handelingen goedkeurt. Welk pak of uniform iemand aantrekt bij zijn kerkbezoek, laat de kerk ook onverschillig, mits het decent zij. Overigens moet men de zaak van verschillende kanten bezien: Franco's handen druipen van bloed, zegt de inzender, maar dan toch van het bloed van de communisten, die priesters vermoordden, nonnen verkrachtten en de kerken en kloosters in brand staken. Dat Franco hierom veel voor onze Kerk betekent, zullen wij niet zeggen: integendeel, ook al heeft de R.K. Kerk in Spanje dank zij Franco weer rust en vrede gekregen.

Franco's fascistische neigingen maken hem ons onsympathiek, zelfs weerzinwekkend. Dit alles neemt evenwel niet weg, dat hij, evenals anderen, hartelijk welkom is in onze kerken. De kerken zijn er immers vooral voor de zondaren en tollenaars? — Redactie.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 17 Mei 1942.

Bonds blauwe pl. — Bonds oranje pl	3—3.
S.U.B.T. 2 — Jong Curaçao 2	5—2.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zaterdag 23 Mei 1942: vriends. wed.	**S.U.B.T. 1 — R.C.A 1 (Elfrink)**
Zondag 24 Mei 1942: vriends. wed.	**ARUBA — CURAÇAO (Ankoné)**
Maandag 25 Mei 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Independiente 1 (Elfrink)
Maandag 25 Mei 1942: Res.A-Klasse	Atlanta 2 — Volharding 2 (Rog)
Zondag 31 Mei 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (Ankoné)
Zondag 31 Mei 1942: Res.A-Klasse	Hercules 2 — Jong Curaçao 2 (Leers)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 31 Mei 1942: A-klasse	Arsenal — Scherpenheuvel (Visser)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.30 uur.
De Juniores wedstrijden beginnen **om 10 uur**

De HH. Scheidsrechters worden verzocht bij verhindering dit tijdig te melden aan den competitie-leider, Frederikstraat 16, telefoon 1640.

De wedstrijden om de **Asiento Zilveren Bal** zullen plaats vinden op Zondag 7 en 14 Juni as. Verenigingen, die aan deze competitie **geen deel** wensen **te nemen,** worden verzocht zulks vóór 25 Mei as. mede te delen.

HET BESTUUR

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. biefst… geb. aard., doperwten. Morgen: Zuur… kool met worst en spek.

WACHTDIENSTEN: Wo. 20 Mei

Telegram Afdeling: Hr. Carrie… Hotel Kamer 29, Tel. 553.

Shipping & Supplies: Hr. Polvlie… tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Lange… tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Sportclub Asiento Hockey: Gemeenschappelijke oefening op het Asiento-terrein op **Vrijdag** as. 16.45 in plaats van Donderdag. Alle spelers worden weer verwacht.

Van de Sportclub Independiente … een uitnodiging ontvangen tot deelname aan de heren dubbelwedstrijden om de Dr. Carlos Posada Gaviria beker. Het inschrijfgeld bedraagt f 6,— per … jaar, terwijl de inschrijving uiterlijk 31 Mei gesloten wordt.

De wedstrijden zullen plaats vinden op de CBLO banen te Mundo Nobo. Gegadigden gelieven zich te wenden tot onzen tenniscommissaris den Heer Rosenthal.

Wandelen: Aangezien zich voldoende de juniores hebben opgegeven voor het vormen van een Asiento-ploeg bij de wandelmars op 2e Pinksterdag, zullen de juniores in ploegverband lopen onder leiding van Hr. Kruyer.

Voorgeschreven kleding voor de jongens: rood shirt en witte broek, voor de meisjes rode blouse en witte rok. Zorgt allen op tijd aanwezig te zijn, uiterlijk 6.50 uur bij de Hendrikschool Pietermaaiweg.

Voetballen: As. Donderdag 21 Mei: Asiento I — Kwiek I Terrein Rio Canario. Aanvang 16.40 uur. Scheidsrechter Heer Zonruiter.